

LÁMPÁS

Tatabánya és Környéke Evangélikusságának Lapja
I. évfolyam 3. szám 2002. advent

Újra ránk köszönt a karácsonyi készülődés. Újra itt van advent. A várakozás, a készülődés ideje.

Mindenki várakozik, mindenki készülődik.

A kereskedők várják a karácsonyi vásárlás újabb rekordbevételét.

A gyerekek várják a megígért játékokat.

A mikulás startra kész, hogy feltöltse a tehetős családok csizmáit.

A nagymamák még a tavalyinál is jobban igyekeznek kitenni magukért a konyhában.

A tanárok és óvónénik türelmetlenül számolgatják vissza a téli szünetig hátra lévő ólomlábú napokat.

A gondos édesapák túlórákat és másodállást vállalva igyekeznek valami igazán értékes ajándékot tenni a fa alá.

A postások nagyokat sóhajtanak, amikor a képeslapok dömpingjére gondolnak.

A szilveszteri jókívánságok várható arzenálja kimondottan elbűvöli a telefontársaságok vezetőit és részvényeseit.

Az anyukák talán aggódva várják a szentestét: vajon mit kellene az ünnepi asztalra tenni?

A rádió és a tévé kívánságműsorral fog a hallgatóság

A várva-várt karácsony

kedvében jámi, és olykor megmagszakítja reklámműsorát.

A világhírességekkel övezett újévi hangversenyre már most készülnek a

bécsi és párizsi divattervezők.

A nagypapák éberén várják a fenyőárusok kínálatát.

A képtelenségig feltöltött áruház mamut-hóembere már két hónapja emlékeztet karácsony közeledtére.

A minimálbérből élők pedig alig győzik kivámi a tizenharmadik havi fizetést.

Mindenki várja a karácsonyt.

De ha csupán ezeket várjuk, aligha nevezhetjük karácsony estéjét szent estének.

Ünnepre vágyunk – de vajon mit teszünk érte?

A legáhitottabb ajándék legtöbbünk számára az lenne, ha együtt, valóban együtt lehetne a család. Ha

találkoznának a házastársak – testileg és lélekben egyaránt. Ha édesapák és édesanyák végre időt találnának gyermekeikre.

Ha ünnepelni szeretnél karácsonykor, tudd meg, minek örülnének szeretteid leginkább. Könnyen meglehet, te nem is gondoltál arra, amire ők igazán vágnak.

Karácsonykor sokan ajándékokkal próbálják kitölteni azt az űrt, amelyet egész évben maguk mögött hagytak. Pedig karácsony éppen attól ünnep, hogy megváltó Istenünk egyszülött fiával töltötte be azt az űrt, amelyet mi emberek közte és köztünk fűrtünk.

Aki advent heteiben valódi ünnepre vágyik, a Jézus eljövételének ünneplésére készüljön.

Ha már évek óta nem tudod átélni gyermekkorod karácsonyainak varázsát, akkor állj meg a tömegben, és nézz körbe! Talán a tömegben és a nagy lökdösődés közben valakinek elsőbbséget kellene adni.

Ha karácsonykor ünnepelni szeretnél, állj meg, lásd meg, és adj utat megváltó Uradnak – hogy hozzád is elérjen!

Szigethy Szilárd segédlelkész

Isten ajándéka: IZSÓP

Beszámoló a pilisi Izsóp énekkar tatabányai vendégszerepléséről

November 9-én, 14.00 órakor az alsógallai katolikus templom falai között, kissé rendhagyó módon csendültek fel az első dallamok. A Pilisi Evangélikus Gyülekezet tagjaiból álló Izsóp ének-és zenekar a padsorok között vonult be különféle, hagyományos afrikai hangszeresek által kísért dallamok közepette.

Miután az énekkar elfoglalta helyét a pulpituson, Szigethy Szilárd segédlelkész pár mondatban köszöntötte őket és a szép számmal egybegyűlt hallgatóságot, majd befejezőként Fabiny Tamás: Ajtórénsnyi zsoltár c. kötetéből az alkalomhoz illő, „150. zsoltár”-t idézve kívánt kellemes időtöltést mindenkinek. Ezután az énekkar egyik tagja köszönte meg annak lehetőségét, hogy itt lehetnek, majd egy rövid történeten keresztül érzékeltette, hogy milyen jó dolog egymás megismerése, melyben a zene és ezen belül a közös éneklés is fontos szerepet játszhat. Ezt követően kezdődhetett a várva-várt koncert.

Elsőnek egy dél-afrikai tradicionális népzenei adtak elő, amely szerintem a közönség jelentős részében meglepetést kelthetett, ugyanis az utolsó taktus után taps nélkül, csendben várta a folytatást.

A folytatásban aztán egy vidám, dallamos, jó ritmusú dal következett, mely jótékonyan hatott mindenkire, s a kinti borús, hideg időből fakadó benti hűvösséget is egy csapásra átváltoztatta.

Először a hallgatóság legfiatalabb rétege érzett rá erre; az ütemre bólogató fejek és padokon doboló ujjak tanúskodtak erről. Majd az elhangzó énekszámok végén egységesen feltörő tapsból is érzékeltetni lehetett, hogy sikerült ráhangolódni az énekkar ritmusára. Ezt fejezte ki a zenekari tagok kezdetben feszült arckifejezése is, ami később enyhült és egyre mosolygósabbá vált.

A repertoárjukban az eddig megjelent „Ének útjain nyissad meg titkaid” és a „Zumpepe” című CD-jükről a már említett, hagyományos afrikai népzenei kívül saját szerzeményeiket, illetve finn szerzők kóruszólamait

hallhattuk. A dalok témái főképp Jézusról, a hit és a szeretet fontosságáról, illetve rólunk, s a minket körülvevő világról szóltak.

Mindent egybevetve egy jó hangulatú, kiváló minőségű előadást élvezhettünk, és nagyon sajnálatos, hogy a médiák az ilyesfajta értéket hordozó, igényes zenét figyelmen kívül hagyják, mert a koncert végén mindnyájan úgy érezhettük: ez az egy óra Isten ajándéka volt!

Készítette: Vörös Zoltán

Magyar evangélikusként az Európai Unióban

Európai Unió. Németország. Egy más világ.

Sokan gondolják, hogy itt az élet könnyebb, pedig, ha tudnák!... A munkanélküliség az egész országban 20 % fölé emelkedett. Így én nagyon boldog vagyok, hogy nekem van munkám és nem is akármilyen. Chemnitzben egy evangélikus iskolában tanítok. (Itt kell megjegyezni, hogy a németországi evangélikusság nem egyezik meg a magyarországi evangélikussággal. Itt Németországban sok szabadegyház működik és ezek nevezik magukat evangélikusnak. Az „igazi” evangélikus egyházat Lutheri evangélikusként nevezik.)

Az iskola komolyan veszi az evangélikusságát és csak hívőket – tanárokat, titkárnőket, takarítókat –

alkalmaz. Minden nap reggel a tanárok közös áhítaton gyűlnek össze, melyet mindig más tart. Az első óra 50 perces, ez azért van így, mert egy 5 perces áhítatot tartunk a gyerekeknek. (minden tanár abban az osztályban, ahol az első órája van) Így minden nap hallanak Istenről, a hitről és így indul minden napjuk.

Ez a közösség és környezet sokat segít nekem, hogy a hitéletemet ápoljam, mert sajnos eddig egy „rendes” gyülekezetet még nem találtam. Havonta egyszer vagy kétszer eljárók egy baptista gyülekezetbe és amikor tudom nézem a Duna tv adását, mert ott azért az anyanyelvemen tudok istentiszteletet látni és hallgatni.

Ezért örülök annak, hogy Szilárd prédikációi és a Lámpás minden száma az interneten elérhető lesz, mert akkor

nem érzem majd annyira elszakítva magam Tőletek.

Az alábbi kis vers ad nekem minden nap erőt:

**Itt vagyok,
Szavakkal nem tudom elmondani
Hogy érzem magam,
Mi foglalkoztat ma,
De Uram, mindegy, hogy hova
megyek,
Te jössz velem.**

**Itt vagyok,
Nem tudom megmondani,
Hogy hogy vagyok,
Hogy jól vagyok ma,
De Uram, mindegy, hogy hogyan
érezem magam,
TE szeretsz engem.**

Hüttner Regina

Kötél

Bizonyára többen tudják a gyülekezetünkben, hogy az ifjúságban vagyunk néhányan, akik alkalmanként találkozunk egy jó sziklamászás erejéig is. Megvan hozzá a megfelelő felszerelésünk, így ha úgy van kedvünk másra (pl. barlangászás) is tudjuk azt használni. Hamar felfedeztük mekkora élmény a Szelim barlangba leereszkedni a tetején lévő lyukon át.

Egyszer régi barátaim látogattak meg itt Tatabányán. Délutáni programként gondoltam bevezetem őket eme szép sport örömeibe. Kimentünk a Szelim barlangba ereszkedni. Már út közben, a kocsiban elmeséltem, mi hogyan fog történni. Elmondtam, hogy a kötél 800 kg-ig van tesztelve, hogy a karabinerek 2500 kg-ot bírnak. Mindenki meg is nyugodott, hogy ez a kötél bizony biztos, meg tud tartani, meg lehet bízni benne. Amikor megérkeztünk és bemutattam nekik, hogyan kell ereszkedni, még csillogott a szemük. Ismét meggyőződhetek, láthaták, hogy a kötél valóban elbír, hiszen leereszkedtem előttük. Ez a „biztos” hitük a kötél megbízhatóságában meg is volt egészen odáig, amíg rájuk nem került a sor. Mulatságos látvány volt. Még embert úgy fűbe-fába kapaszkodni nem láttam, mint ott akkor. Inkább kapaszkodtak egy gyenge kis fűcsomóba a szikla falán, mint hogy beledőltek volna a biztos tartást adó kötélbe. Ezután hosszas „szuggerálás” következett a részemről. A szikla tetején állva kiáltottam mélyen a szemükbe nézve legalább öt percen keresztül: „Engedd el

a fűcsomót és dőlj bele a kötélbe! Ne félj, megtart!” Aztán nagy nehezen végre beledőltek. Amikor eljutott a tudatukig, hogy nem zuhantak le, hanem tényleg megtartotta őket a kötél, szinte kivétel nélkül mindegyik hatalmas ovációba

kezdett: „Ez megtart! Ez tényleg megtart! Hű, de jó!”

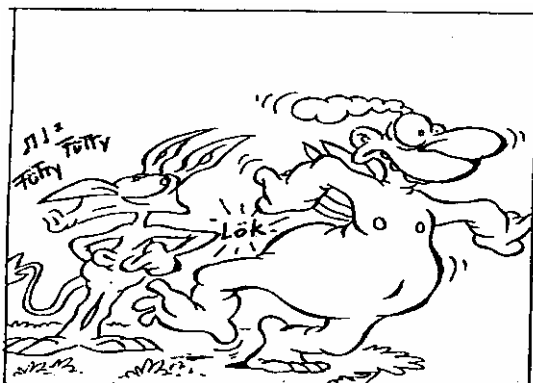
Van egy barátom, akivel gyakran beszélgetek. Nem tudja megérteni, miért hiszek Istenben, amikor nincs a létezésére semmi kézzel fogható bizonyíték – mondja ő. Sok időt töltöttem azzal, hogy próbáljak meggyőző érveket felsorakoztatni az Isten valóban létezése mellett. Elmondhatok konkrét példát arra, hogy én hogyan tapasztaltam meg az Ő létezését. Azonban ez önmagában kevés.

Hasonlóan az én sziklát mászni vitt barátaim hitéhez, akik még a feladat előtt, a fűcsomókba kapaszkodva hitték, hogy a kötél megtart, de mit érnek vele, ha nem dőlnek bele, nem bízzák rá magukat.

Egyes felmérések szerint az emberek 85%-a hisz Isten létezésében. Mégis milyen kevesen vannak, akik rá is merik bízni az életüket. Memek adott esetben az ő útmutatása alapján oldani meg problémáikat. De beszéljünk csak magunkról. Mi bele dőlünk-e minden alkalommal ebbe a „kötélbe”. Amikor az adóbevallást írjuk; amikor vizsgálunk az iskolában, egyetemen; amikor konfliktushelyzetbe kerülünk ismerőssel, családdal; amikor a főnökünk lekezelő velünk; amikor kis hazugsággal egyébként úgy tűnik, többre mennénk, és még sorolhatnánk. Pedig a hit csak így működik, csak így mozgat meg hegyeket. Ez a „kötél” csak úgy tart meg, ha beledőlünk. Amikor ezt megtesszük mindig egy újabb, feledhetetlen, megerősítő Istenélménnyel gazdagodunk, mindig felkiáltunk: **EZ TÉNYLEG MEGTART!**

Ákos barátunk jut eszembe, aki esetében Istennek úgy tetszett, hogy tolókkocsiban kell élnie életét. Mégis látszik, az életén, gondolatain, hozzáállásán, hogy ő nem fűcsomóba kapaszkodik. Az a „kötél” amibe ő dől bele, és dől bele naponta, az tényleg megtartja.

Sassi Gergő

Hinni és tudni

Hinni és tudni, érezni kell, hogy engem az Úr erre a pályára küldött, ezt szánta nekem Számptalan jelét tapasztalhatja az ember, amikor „terelget” egy cél felé, amit nekem, csakis nekem szánt.

Álmok, elképzelések, tervek – s egy „véletlen” fordulat más irányba terel. – s mint később világossá válik a „véletlen”, vagy a „véletlenek” sorozata az Úr által kijelölt irányba mutat.

A kezdeti lépéseknél kételkedés, mások rosszallása is nehezíti világosan látni az elérendő célt. Valóban megfelelek-e, tudom-e csinálni mindazt amit az Isten elvár tőlem? Lesz-e erőm előrehaladni, elérni a feladatot amit rám bízott? A kérdésekre, félelmekre magától az Úrtól kaptam lelki támaszt, pont amikor a felnőttkort elérve megkezdtem egyetemi tanulmányaimat.

Jakab 1 levele 5-6: „Ha pedig valaki nem elég bölcs, kérjen bölcsességet

Istentől, aki készségesen és szemrehányás nélkül ad mindenkinek, és meg is kapja.

De hittel kérje, semmit sem kételkedve, mert aki kételkedik, az olyan, mint a tenger hulláma, amelyet a szél sodor és ide – oda hajt.”

Ez indított el, s nagy segítség azóta is, ha kétségek gyötörnek.

Az Úr olyan pályát adott nekem ami sok örömmel, de felelőséggel is jár. Gyermekek százait bízta rám az elmúlt évtizedek során. A mindennapok gondjai, problémái néha kizökkentenek a megszokott, magamnak követendőnek tartott útról. De segítséget mindig kapok, Tudom, tapasztaltam, ha valami pillanatnyilag nem jól alakul az életben (munkahelyen vagy magánéletben) az előbb-utóbb mégis, jó irányba terel. Jó

abban a bizonyosságban élni, hogy gondjaim, örömeim felett őrködnek, vigyáznak rám!

Hivatásom elválaszthatatlan a példaképként tisztelt Albert Schweizer szellemiségétől. A megértés, a segítség, a másik meghallgatása, a (lehetőség szerinti) jó viszony kollégával, tanítvánnyal nem működne jól, ha lelki támaszt nem kapnék, nem bízhatnék a Krisztusban, ha nem tapasztalnám az Úr jelenlétét életemben.

A találkozások a régi és a jelenlegi tanítványokkal, a felém áradó bizalmuk, szeretetük azt igazolják, hogy a hivatásom valóban az egyetlen amit gyakorolhatok, a nekem rendelt út, amin végigmenni csak az Úr segédelmével lehet!

Szerencsés vagyok mert életemet még most is kíséri Édesanyám imádságos szeretete.

Györfyné Nagy Gabriella

Himnusz a szeretetért

**Kérlek téged, te csodálatos érzés,
Az emberekben ne halj ki.
Annyi érzés vesz el a szívekben,
Hogy oly nehéz elhinni.
Az emberi szív azért van,**

**Hogy szeressük egymást.
Küzdjünk, és ne csüggedjünk,
Mert ennek a gyönyörű érzésnek
Élni kell mindörökké!**

Vertényi Domonkos

Egyházi jogi kislexikon:

Egyházközségi felügyelő

63.§ (1) Az egyházközségi felügyelő az a feddhetetlen életű konfirmált közgyűlési tag, akit az egyházközségi közgyűlés hatévi időtartamra arra a feladatra választ, hogy az egyházközség vezetője legyen a lelkésszel együtt.

(2) Az egyházközségi felügyelő joga és kötelessége ügyelni az egyházközség működésének feltételeire, segíteni a gyülekezeti munkát, figyelemmel kísérni és irányítani a személyi, anyagi és jogi természetű ügyek intézését. A lelkésszel (igazgató lelkésszel) együtt irányítja az

egyházközségi tisztségviselők szolgálatát és vezeti a presbitérium, a közgyűlés és a képviselőtestület munkáját. Építi a gyülekezeti közösséget, és őrzi annak belső békéjét. Kezdeményezi az egyházközségi tisztségviselők és alkalmazottak javadalmának évenkénti rendezését.

Gondnok

65.§ (1) A gondnok az a feddhetetlen életű közgyűlési tag, akit az egyházközségi közgyűlés meghatározott időtartamra, de legfeljebb hat évre az egyházközség

anyagi és dologi természetű ügyeinek intézésére választhat.

(2) Különböző feladatok elvégzésére feladatkörük meghatározásával több gondnok is választható.

Egyházközségi pénztáros

69.§ Az egyházközségi pénztáros az a feddhetetlen életű közgyűlési tag, akit az egyházközségi közgyűlés hatévi időtartamra választhat, hogy az egyházközség pénzkezelését és gazdasági ügyintézését végezze, amennyiben ezt a feladatot nem a gondnok látja el.

Kedves Gyerekek!

Zsiga Csiga újabb fejtörő rejtvényeket eszelt ki nektek. Kívánok hozzá jó szórakozást, kellemes időtöltést!

BOLDOG KARÁCSONYT!

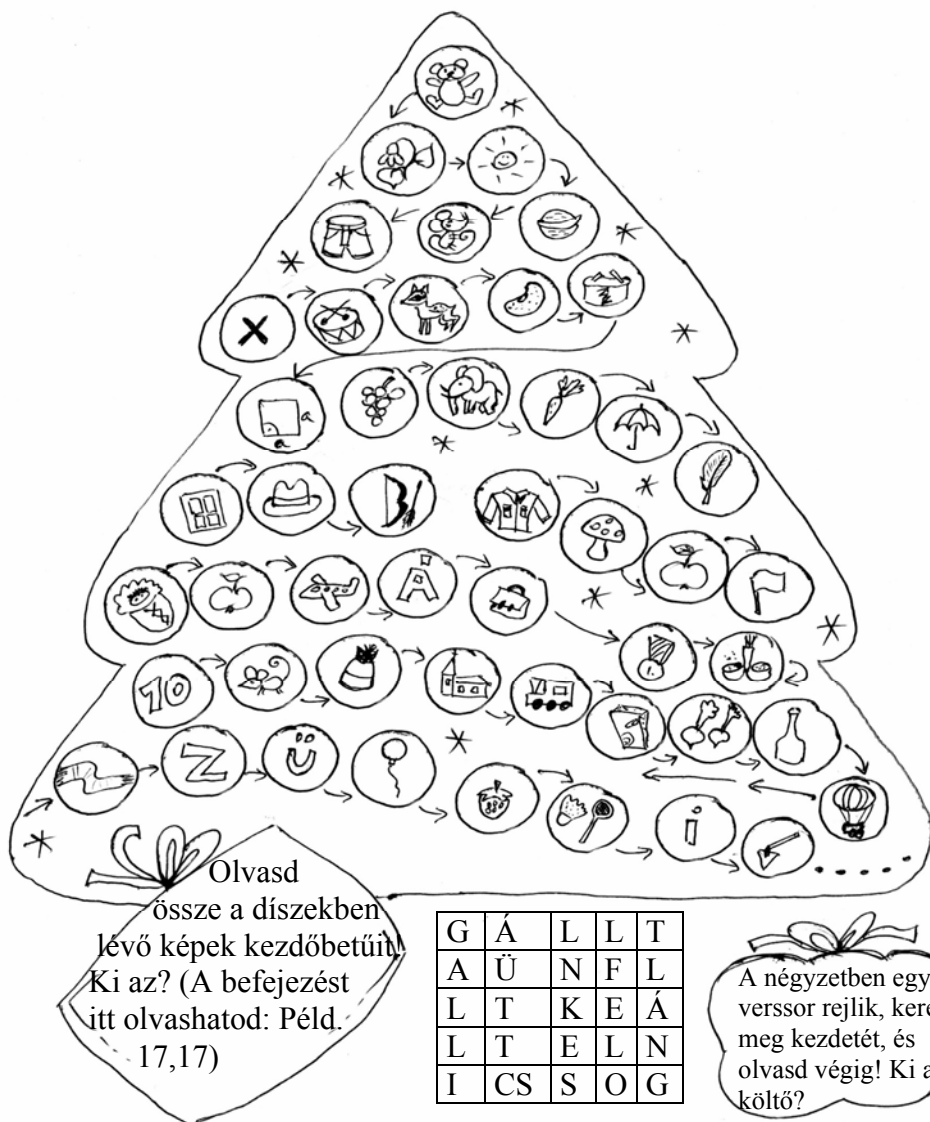
József Attila: BETLEHEMI KIRÁLYOK

Adjonisten, Jézusunk, Jézusunk!
Három király mi vagyunk.
Lángos csillag állt felettünk,
gyalog jöttünk, mert siettünk,
kis juhocska mondta - biztos
itt lakik a Jézus Krisztus.
Menyhárt király a nevem.
Segíts, édes Istenem!

Istenfia, jónapot, jónapot!
Nem vagyunk mi vén papok.
Úgy hallottuk megszületél,
szegények királya lettél.
Benéztünk hát kicsit hozzád,
Üdvösségünk, égi ország!
Gáspár volnék, afféle
földi király személye.

Adjonisten, Megváltó, Megváltó!
Jöttünk meleg országból.
Főtt kolbászunk mind elfogyott,
fényes csizmánk is megrogyott,
hoztunk aranyat hat marékkal,
tömjént egész vasfazékkal.
Én vagyok a Boldizsár,
aki szerencsen király.

Irul - pirul Mária, Mária,
boldogságos kismama.
Hulló könnye záporán át
alig látja Jézuskáját.
A sok pásztor mind muzsikál.
Meg is kéne szoptatni már.
Kedves három királyok,
jó éjszakát kívánok!

ÁDVENTI JÁTSZÓHÁZ

2002. DECEMBER 14-ÉN szombaton 10-től 13 óráig a Táttra utcai templomban adventi szöszmötölés lesz kis és nagy gyerekeknek!

Készítünk karácsonyfadíszeket, ajándékkártyákat, lesz papírhímzés, mézeskalács-díszítés, hajtogatás, kis ajándéktárgyak készítése, stb.

Szeretettel várunk minden érdeklődő gyermeket!
Hozd el a barátaidat is!

Dénes Ottó alapítványról

A „Dénes Ottó Alapítvány az evangélikus iskolaügyért” elnevezésű alapítványunkat a Tatabányai Evangélikus Egyházközség hozta létre 1994-ben. Különböző okok – visszalépés, halálozás – miatt volt szükséges az alapítvány kuratóriumát megújítani, melyet ebben az évben tettünk meg. Az alapítvány kuratóriumának elnöke **dr. Hidas János, tagjai: - Benkő Benedek útkár, Szigethy Szilárd, dr. Sassi Endréné, Kónya Lajos, Szabados Miklós**

Alapítványunk közhasznú alapítvánnyá minősítésére ez évben került sor, a kuratórium megújításával egy időben pedig az alapítványi célok bővítését is végrehajtottuk. Az eredeti célt – egyházi iskolák támogatása, a nagyvelegi egyházmegyei oktatási központ támogatása, a fiatalok vallásos nevelésének támogatása – mellett új célként a jelöltük meg a Tatabányai Evangélikus Egyházközség ifjúsági munkájának illetve hitéleti munkájának rendszeres és alkalomszerű támogatását. Mindezen fontos célok mellett felvettünk céljaink közé egy olyan tételt, melyre reményeink és „vágyaink” szerint a nem túl távoli jövőben sor kerülhet:

nevezetesen arra, hogy a Tatabánya Város Közgyűlése által egyházközségünk számára – bizonyos feltételekkel - átadott Sárberki lakótelepen lévő ingatlanon felépítsük a gyülekezet új templomát, gyülekezeti házát és lelkészlakását. (A bizonyos feltétel időbeni korlátot szab az építkezés megkezdésének, ez 5 év.

Alapítványunk az 1 % szja felajánlásokból minden évben 140 – 160 ezer forint körüli összeghez jutott, alaptőkéjét nem használta fel, a tőke kamatait és az előbbiekből szerzett pénzeket jutatta el iskolákhoz, a Nagyvelegi Központoz, juttatott missziói tevékenységhez.

Ez évben 164. 642.- Ft. felajánlás érkezett az alapítványhoz. Ezt a tőke emelésére, valamint a gyülekezeti ifjúsági munka támogatására, gyermekeink tábori részvételi költségeinek támogatására használtuk fel.

Az alapítvány számláján, melyet a Kömnye és Vidéke Takarékszövetkezet vezet jelenleg 1. 210. 404.- Ft. van.

Az új kuratórium megalakulása óta tart rendszeres üléseket, ezen meghatározta azt a technikát, mellyel a későbbiekben a támogatások elbírálására

sor kerül. Úgy érzem, hogy az új kuratóriumi összetétel garancia arra, hogy az alapítvány a törvényeknek megfelelően működve, jó támogatója lehessen a Gyülekezeti munkának és nem utolsósorban **forrásgyűjtő helye**, legyen nagy álmunk megvalósítása anyagi alapjának.

Az Alapítvány adószáma: 18603718 – 1 – 11

Ez az az adószám, melyre a személyi jövedelemadó 1 %-a felajánlható, de évközi felajánlásokat is képes fogadni az alapítvány. A felajánlóknak adóigazolást adunk, melynek alapján a törvények szerint eljárhat és éves adóbevallásában, mint alapítványi felajánlást szerepeltetheti.

Kérjük gyarapodó gyülekezetünk tagjait, hogy ezúton is segítsék a gyülekezeti munkát, a Tatabányai Evangélikus Egyházközség erősödését és céljai, álmiai megvalósulását.

Ez úton is megköszönjük minden támogató felajánlását és kérjük további pártoló segítségüket.

Benkő Benedek

Család az oltár előtt

"Feleségemmel több, mint 15 éve vagyunk barátok, 8 éve együtt élünk, első gyermekünk Samu lassan 3 éve született, Marcika 8 hónapos. Kezdetől az a célunk, hogy támaszai legyünk egymásnak, otthont teremtsünk, valódi mértékhez igazítva cselekedeteinket.

Együtt sikerült eljutnunk Isten létének felismeréséig a keresztségig, hitünk nyilvános megvallásáig. Az igaz út nehéz, de szép. Ahhoz kell hitünk, az Úr kegyelme, erő és kitartás, hogy az úton jámi tudjunk. Együtt. Mindvégig."

Gere István – Budai Terézia

2002 augusztusa óta:

Megkereszteltük: Saller Molnár Máté Márkot (csecsemő), Szigethy Pétert (csecsemő), Hidvégi Áront (főiskolai tanuló), Dr. Gere Istvánt (ügyvéd), Budai Teréziát - , Gere Samut és Gere Mártont.

Megkonfirmált: Hidvégi Áron, Dr. Gere István és felesége, Budai Terézia.

Elhunyt: Makkai László (ny. pénzügyi dolgozó), Horváth Vivien (csecsemő), Nemes László (gépkocsivezető).

Miért?

Ma este ez a kérdés futott át az agyamon, miután megbotlottam, sőt inkább elestem. Most talán azt gondolod, hogy biztosan egy kőben, de elmondhatom neked, kedves barátom, hogy ez annál jóval több volt.

Nem egy kő miatt estem el, hanem a bűn miatt. Bizony. Először, mert "megmertem haragudni" amiatt, hogy édesanyám megkért arra, hogy tegyem be holnap a sütőbe az ebédet és figyeljek rá. Igazad van, ha azt mondod, hogy ez nagy ostobaság volt, én is így gondlom, de tudod mi a legostobább dolog a Földön? A bűn. És ez is az volt. Talán nem is ez a legjobb szó rá, de mégis azt hiszem, a bűn nemcsak utálatos, de szörnyen ostoba is.

A második bukásom az "ego bűne" miatt volt. Anyuval beszélgettünk, és egyfolytában azt éreztem, hogy kioktat, és minden szavával azt bizonygatja, hogy ő tökéletes, én pedig semmit sem tudok rendesen megcsinálni. Nem szóltam, de fort bennem a düh és a sértett önbecsülés. Utáltam azt, ha így bántak velem, de nem volt igazam. És tudod miért? Mert rossz felé néztem. Levettem a szemem Krisztusról. Talán jobban megérted, miről beszélek, ha felteszek még egy kérdést. Tudod, azon

is gondolkodtam, miért szeret engem Isten, mert az tény, hogy szeret, nagyon, nagyon szeret. De mi ennek a magyarázata, mi oka van erre? Ha emberileg szemlélem ezt a kérdést, arra a válasza jutok, hogy az ég-világon semmi. De mi a helyzet, ha úgy nézem a dolgokat, ahogyan azt Isten látja?! Tudod több oka is van, hogy szeretessen engem. Először is, mert Ő maga (1Jn 4,8), és a szeretet így lényéből fakad, hogy szeret. A másik az, hogy nyomós oka mikor behívtam az életembe Jézust, akkor

Benne. Isten gyermeke vagyok, és Isten már nem úgy néz rám, mint azelőtt. Akkor még bűnös emberként álltam előtte, csupán egy szégyenfolt voltam. De ki vagyok most, mikor már elfogadtam egyetlen Fia keresztváltóságát? Megmondom. Az Ő szeretett gyermeke vagyok és engem már csak Krisztusban, az Ő Fián keresztül lát, mert Jézus itt él a szívemben, de én is el vagyok rejtve Benne (Jn 15,4a). Bűneimet eltörölte Jézus vére, tiszta vagyok. Krisztusban én már egy csodálatos, új teremtmény

vagyok, meghaltam a bűn számára egyszer s mindenkorra, és már szabad vagyok arra, hogy nemet mondjak a bűnnek, és ezt is akarom tenni (Róma 6,10-11). Az egyetlen gubanc, hogy néha - mint ma este is - levettem a szemem az Úrról, és elhittem, hogy amit az emberek mondanak és gondolnak rólam az igaz, akkor is, ha az ellentétben áll Isten szavával. Pedig nem, mert az Úr igéje az igazság, és Ő azt mondja, hogy mivel elfogadtam, amit Ő felkínált nekem, teljes mértékben szeret engem (Ef 2,8). Igazad van, ha azt mondod, hogy ezt a szeretet sem én érdemeltem ki, de hadd mondjak valamit. **Isten szeretetét nem kiérdemelni, hanem elfogadni kell és lehet.** Az Ő szeretetét nem lehet kiérdemelni, és Ő nem is akarja, hogy ezt megpróbáljuk megtenni. És tudod, mióta elfogadtam Isten szeretetét, nem csak ez a két bukásom volt, hanem rengeteg. Nem is bukásaimmal akarok büszkélkedni, hanem Isten kegyelmével. Ennyi bukás, ennyi bűn, annyi fájdalmat okoztam már Neki, és mégis szeret!!! Nem vet el Magától, hanem megbocsát, mert Fiában vagyok, és szeretettel néz rám. Van ennél csodálatosabb??? **NINCS.** Hadd mondjam el, hogy nincs. **Ő a legcsodálatosabb!!!**

Riffer Zsuzsanna

Bejgli recept

Hozzávalók (4db-hoz):

80dkg liszt
20dkg zsír
1cs. sütőpor
2db tojássárgája
csipet só, citromhéj
3dkg élesztő
tej
dió, vagy mák

A lisztet elmorzsoljuk a zsírral, majd a felfuttatott élesztővel, sütőporral, tojássárgájával, sóval, citromhéjjal és kb. 1dl langyos tejjel bedagasztjuk. Négyfelé osztjuk a tésztát, és egy órán át hideg helyen hagyjuk pihenni.

A töltelék: dió, vagy mák

A tölteléket tejjel leforrázva készítjük, és tehetünk bele mazsolát, citromhéjat, vaníliás cukrot. **Jó étvágyat!**

136

XV. századi himnusz

2. Még ma is jön hozzánk, Ma is áldást hoz ránk. Tanít kegyelméből, Hogy megtérjünk bűnből, Tévelygést elhagyjunk, Igazságban járjunk.

3. Kik őt nem szégyenlik, De örömmel veszik Valóságos hittel, Igaz reménységgel: Azokat megtartja, Bűnből feloldozza.

4. Kik hitben megállnak, Szolgálván az Úrnak Jó igyekezetben, Isten tetszésében, Azok nagy örömmel Költöznek innen el.

5. Ujra el fog jönni, Ítéletet tenni, Amikor a holtak Porukból támadnak, És állnak eléje, Hogy őket ítélje.

6. Jézus, szánj meg minket, Készítsd el szívünket Józan vigyázásra, Boldog távozásra, Hogy hitben halhassunk, És öröme jussunk.

Horn János énekeskönyve 1544 (német).

Maholnap

Kis beszélgetés egy Beckett-dráma kapcsán

– Nem is történik ebben a drámában semmi. Legalábbis semmi érdemleges.

– Pedig szegény Luckyt hogy megverték!

– Mintha minden jelenetet önmagáért konstruált volna a szerző. Semmi történés. Semmi érdemleges.

– De igen. Várnak. Érdemlegesen.

– Várnak, bár elég tudattalanul És mire? Azt sem tudjuk, hogy ki az a Godot, mikor, miért, hová ment el, de főleg, hogy mikor jön vissza, ha visszajön egyáltalán.

– De Estragon és Vladimir mélységes meggyőződéssel vár!

– Jelentés nélküli és abszurd élethelyzet. Kitalálhatott volna ez a Beckett valami okosabbat. Beckett. Mi is volt neki a keresztnéve?

– Samuel Barclay Beckett. Ír volt, az angol kiejtés szerint [szemjúel]. A zsidó kiejtés szerint [sámuel].

– Vagy úgy. Nem volt zsidó véletlenül ez a Beckett? Csak várnak, várnak, mint a zsidók a Messiásra...

– Ijji, lehet, hogy most beletrafáltál? No de az eleje azért elég keresztény volt az evangélisták meg a két lator felemlegetésével, nem?

– Lehet, hogy később keresztelkedett meg.

– Szóval csak azt példázza ez az unalom, hogy mint várják a zsidók a megígért Messiást...

– A megígértet?

– Igen: (Károli Ézsaiás 9, 6-7)

„Mert egy gyermek születik nekünk, fiú adatik nekünk, és az uralom az ő vállán leszen, és hívják nevét: csodálatosnak, tanácsosnak, erős Istennek, örökkévalóság atyjának, békesség fejedelmének!

Uralma növekedésének és békéjének nem lesz vége a Dávid trónján és királysága felett, hogy fölemelje és megerősítse azt jogosság és igazság által mostantól

mindörökké. A seregek Urának buzgó szerelme mívelendi ezt!”

– De hogyan lett a Messiásból Godot?

– Az ugyanaz. God angolul Isten, „-ot” franciául kicsinyítő képző.

Pedig Beckett olaszból szerzett bölcsészdiplomát.

– Meg franciából.

– Legyen neked. Advent van, hát békés várakozást!

Cser Ákos

TARTALOM

- A várva-várt karácsony –
- Izsóp, Magyar evangélikus.
- Ifjúság, Képregény
- Hit és hivatás, Egyházi jogi kislexikon
- Egyházközségünk pénzügyei
- Gyermekoldal
- Dénes Ottó alapítványról, Gere család., Népegyházi adatok
- Miért?, Recept, 136 ének
- Maholnap, alkalmaink

Alkalmom	Mikor?	Hol?
Istentisztelet	Vasárnap 9 ³⁰ kor	Jókai út 81.
Ádventi áhítat sorozatok	Kedden 16 ³⁰ kor	Tátra u. 13.
Ifjúsági óra	Szombat 16 ³⁰ -tól	Tátra u. 13.
Fiatal felnőttek beszélgető köre	Szerdán 17 ⁰⁰ kor	Tátra u. 13.
Konfirmáció előkészítő	Vasárnap az istentisztelet után	Jókai út 81.
Hittanóra (1-4)	Péntek 16 ³⁰ kor	Tátra u. 13.
Hittanóra (5-)	Szombat 10 ⁰⁰ kor	Tátra u. 13.

Úrvacsora – minden hónap első vasárnapján, és nagy ünnepnapokon.

Hittanórákat tartunk a Kodály és a Szent Margit Általános Iskolákban.

Szeretettel várjuk a csatlakozni vágyó gyermekeket.

Jelentkezni a lelkészi hivatalban lehet.

LÁMPÁS – Tatabánya és Környéke Evangélikusságának Lapja

Megjelenik negyedévente

I. évfolyam, 2. szám 2002. augusztus

Előállítási költsége: 120 Ft, adományokat elfogadunk.

Felelős kiadó: Szigethy Szilárd

Szerkesztőség címe: Tatabányai Evangélikus Lelkészi Hivatal

2800 Tatabánya, Tátra u. 13. Telefon/fax: 34/316-201

Dénes Ottó alapítvány száma: 18603718 – 1 – 11

GYERMEKEK KARÁCSONYA

Ádvent negyedik vasárnapján (december 22-én) délelőtt fél tízkor a Jókai utcai templomban.

A karácsonyi örömezenetet a gyermekek szolgálatával adjuk tovább!

Szeretettel várjuk az egész családot!

Ádventi szeretetvendégség December 15-én, 15 órakor
Tátra utca 13 ban

December 22-én **istentisztelet a gyermekek szolgálatával**
9.30-kor

December 24-én **szentesti istentisztelet** 17 órai kezdettel
December 25-én és 26-án **ünnepi istentisztelet** 9.30-kor

Szeretettel várjuk testvéreinket!!!

Egyházközségünk Közgyűlést tart hó.....-dikán